

معلمان دروغین

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: دوم پطرس باب ۲ آیات ۱ تا ۲۲؛ یوحنا باب ۸ آیات ۳۴ تا ۳۶؛ متی باب ۱۲ آیات ۴۳ تا ۴۵؛ یهوذا آیات ۴ تا ۱۹؛ پیدایش باب ۱۸ آیات ۱۶ تا ۳۳.

آیه حفظی: «به آنان وعده آزادی می‌دهند در حالی که خودشان بردگان فساد هستند، زیرا آدمی برده هر چیزی است که او را مغلوب خود ساخته است» (دوم پطرس باب ۲ آیه ۱۹).

پطرس در اولین رساله خود، با دغدغه و بار سنگینی از احساس مسئولیت با مخاطبین خود در خصوص مخاطرات درد و جفا، همدردی مینمود. اگر چه دقیقاً نمی‌دانیم چه نوع جفا و آزاری در مد نظر او بود، لیکن می‌دانیم که کلیسا با هجوم و مشقات دهشتناکی مواجه بود زیرا امپراتور بت پرست روم به دنبال فرو نشانیدن گسترش جنبشی مردمی به نام «مسیحیان» بود.

اما شیطان حمله‌ای دوجانبه را آغاز نمود. مطمئناً جفا از بیرون - یعنی بی‌رحمی و خشونت - ابزار قدرتمندی بود. اما کلیسا با تهدید دیگری روبرو شد، تهدید شاید حتی خطرناک‌تر از جفای بیرونی بود. و آن تهدید از داخل بود. درست همانطور که قوم یهود در گذشته با انبیاء کذاب در کشمکش بودند، پیروان عیسی در زمان پطرس نیز با معلمان دروغین در مجادله بودند که «مخفیانه تعالیم غلط و مخرب» (دوم پطرس باب ۲ آیه ۱) به کلیسا می‌آوردند. و حتی بدتر از آن، پطرس هشدار داد که افراد زیادی از این «شیوه‌های مخرب» (دوم پطرس باب ۲ آیه ۲) پیروی خواهند کرد.

برخی از این تعالیم که پطرس نسبت به آن‌ها هشدار می‌داد، چه بودند؟ پطرس در برابر آن‌ها چگونه واکنش نشان داد و ما نیز که با تهدیدهایی از داخل مواجه هستیم، امروزه چه درس‌هایی از هشدارهای او میتوانیم بگیریم؟

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۱۰ ژوئن آماده شوید.

انبیاء و معلمان کاذب

گاهی اوقات ساده است تصور کنیم که کلیسای اولیه در کمال مطلوب بوده است، یعنی اینکه فکر کنیم که اولین معتقدین به عیسی زمانی عالی را در صلح و آرامش و هماهنگی در میان یکدیگر میگذرانده اند.

این یک اشتباه خواهد بود. حتی در ایام عیسی، کلیسا با مشکلات دست و پنجه نرم میکرد که گاهاً ناشی از کشمکش های داخلی بود (به یهودا فکر کنید). همانطور که رسولان عهد جدید نشان می دهند، بسیاری از مشکلات از معلمان دروغین ناشی میگردید که در میان آنان رخنه کرده بودند. کلیسای اولیه نه تنها با آزار و جفا از خارج بلکه با مشکلات داخلی نیز در تقلا بود. پطرس در این نامه به بعضی از آن چالش های داخلی اشاره می کند. آن ها چه هستند؟ «اما قوم اسرائیل علاوه بر انبیای راستین، انبیای دروغین هم داشتند و شما هم در میان خود معلمین دروغین خواهید داشت. آنها مخفیانه تعالیم غلط و زیان بخش به میان شما خواهند آورد و همان مولایی را که آنها را خرید انکار خواهند نمود و بلای ناگهانی بر سر خود خواهند آورد. عده زیادی، آنها و راه های بد آنها را دنبال خواهند کرد و به خاطر ایشان راه حقیقت مورد اهانت قرار خواهد گرفت. از روی طمع و با داستان های جعلی خود، شما را استثمار خواهند کرد اما، کیفری که از مدتها پیش برای آنان مقرر شده بود در انتظار آنها و هلاکت در کمین آنان است» (دوم پطرس باب ۲ آیات ۱ تا ۳). این آیه موید این حقیقت است که بعید میرسد که کلیسا زمانی را با آرامش و صلح و هماهنگی درونی در میان برادران و خواهران بسر برده باشد. آیا اینطور نیست؟

دوم پطرس باب ۲ آیات ۱ تا ۳ و ۱۰ تا ۲۲ را بخوانید. پطرس در اینجا درباره چه چیزی هشدار می دهد؟ بعضی از چیزهای دروغینی که در کلیساها ترویج داده می شد، چه بودند؟

آیه ۱ باب ۲ دوم پطرس به احتمال زیاد آشکار می کند که چرا خداوند به پطرس الهام نمود تا این نامه را بنویسد. او به ایشان هشدار می داد که دقیقاً همانگونه که در گذشته انبیاء دروغین وجود داشته اند، معلمان دروغین در آینده خواهند آمد. پطرس یک سلسله اتهاماتی را بر علیه این معلمان ارائه می کند، که از «بدعت های مهلک» (دوم پطرس باب ۲ آیه ۱) تا هدایت نا آگاهان بسوی اسارت (دوم پطرس باب ۲ آیه ۱۹) و نیزانبوهی از سایر خطایا. ما می توانیم از آنچه او نوشته است ببینیم که اینها در حقیقت تعالیم

بسیار خطرناکی بودند که دلیل واکنش شدید او نسبت به آن‌هاست. پطرس نگران بی تفاوتی و دمدمی بودن افراد در قبال اصول عقیدتی و تعلیماتی بود.

توجه کنید که پطرس با چه شدتی در برابر این تعالیم دروغین واکنش نشان می‌دهد. این مطلب در مورد اهمیت این حقیقت چه چیزی به ما می‌گوید؟ چگونه می‌توانیم در برابر رخنه تعالیم دروغین به کلیسا مصون بمانیم؟

۵ ژوئن

دوشنبه

آزادی در مسیح؟

«ایشان به گناهان و اعمال ناپاک خود میبایند و آنان را که تازه از چنین زندگی گناه آلودی نجات یافته اند با استفاده از فریب شهوت باز بدام گناه میکشانند» (دوم پطرس باب ۲ آیه ۱۸). پطرس در این آیه درباره چه چیزی هشدار می‌دهد؟ او چه چیزی در آیه ۱۹ باب ۲ دوم پطرس می‌گوید که به شرح این نگرانی‌اش کمک می‌کند؟ اهمیت واژه «آزادی» در آیه ۱۹ چیست؟

پطرس به شدیدترین لحن ممکن، به مخاطبین خود در برابر خطرات معلمان دروغین هشدار می‌دهد. او در آیات ۱۸ تا ۲۱ باب ۲ دوم پطرس هشدار داد که این معلمان دروغین، در حالی که وعده حریت و آزادی می‌دهند، در واقع مردم را به سوی اسارت سوق می‌دهند. این معلمان دروغین انجیل را بطور کامل از پیام آن به انحراف میکشانند. آزادی در مسیح باید به معنی آزادی از بردگی گناه باشد (رومیان باب ۶ آیات ۴ تا ۶). هر مفهومی از آزادی در مسیح که فردی را در اسارت گناه نگه دارد، نوعی خطاست که پطرس درباره‌اش هشدار می‌دهد. اگرچه پژوهشگران درباره ارتداد دقیقی که او در اینجا با آن روبرو بود به بحث پرداخته اند، اما این موضوع بطور واضح به مسئله جامع گناه و کسی که برده آن است پیوند خورده است.

آیات ۳۴ تا ۳۶ باب ۸ یوحنا را بخوانید. سخنان مسیح در اینجا چگونه به ما در درک آنچه پطرس می‌گوید، کمک می‌کنند؟

گذشته از هر آنچه که این معلمان دروغین ارائه می‌کردند، آن‌ها قربانیان خود یعنی مردمی که اخیراً عیسی را یافته بودند، به شیوه گناه آلود زندگی گذشته هدایت می‌کردند. تصور نوعی کم ارزش از فیض انجیل که نیاز برای پاکی و تقدس را کم اهمیت جلوه دهد آسان است، چیزی که باعث شد آن‌ها بار دیگر گرفتار همان «فساد» (دوم پطرس باب ۲ آیه ۱۹) در جهان بشوند که تازه از آن گریخته بودند. جای تعجب نیست که پطرس با جدیت و شدت علیه این تعالیم سخن گفت و درباره نتیجه پیروی از آن‌ها هشدار داد.

چه درکی از آزادی در مسیح دارید؟ مسیح شما را از قید چه چیزی آزاد کرده است؟

۶ ژوئن

سه شنبه

سگی که به استفراغ خود باز می‌گردد

دوم پطرس باب ۲ آیات ۱۷ تا ۲۲ و متی باب ۱۲ آیات ۴۳ تا ۴۵ را بخوانید. افرادی که تغییر کیش داده و به مسیح گرویده اند چنانچه به شیوه زندگی سابق خود بازگردند با چه خطراتی مواجه میشوند؟

پطرس بویژه نگران سرنوشت کسانی بود که بواسطه معلمان دروغین فریب خورده بودند تا به گناهان گذشته خود بلغزند (دوم پطرس باب ۲ آیه ۱۸). معلمان دروغین وعده آزادی می‌دهند، اما همانطور که پطرس مشخص می‌کند، آن نوع آزادی که آن‌ها وعده می‌دهند اساساً با نوع آزادی که عیسی به پیروان خود وعده داد، متفاوت است. به هشدار قدرتمندی که پطرس داد، توجه کنید. بهتر می‌بود اگر هرگز «راه نیکی مطلق را نمی‌شناختند» (دوم پطرس باب ۲ آیه ۲۱) تا اینکه آن را بشناسند و سپس به روش‌های سابقشان بازگردند.

البته، این بدین معنی نیست که آن‌ها هیچ امیدی نمی‌توانند داشته باشند. همه ما داستان کسانی را شنیده ایم که از خداوند رو برگردانده و سپس بسوی خداوند بازگشته‌اند. و ما می‌دانیم که خداوند از بازگشت ایشان بسیار خوشحال می‌شود و با خشنودی آن‌ها را مجدداً می‌پذیرد (لوقا باب ۱۵ آیات ۱۱ تا ۳۲ را ببینید). بدین معنی که نه تنها رویگردانی کاری بس خطرناک است، بلکه خوشایند هم نیست. استفاده از عبارت (سگی که به قی خود بازمی‌گردد)، زشتی و ناپسندی موضوع را توصیف می‌کند، اما پطرس منظور خود را با این عبارت به تصویر میکشد.

شاید بازتاب سخنان عیسی در آیه ۲۰ باب ۲ دوم پطرس از روی عمد باشد (متی

باب ۱۲ آیه ۴۵ و لوقا باب ۱۱ آیه ۲۶ را ببینید). عیسی تمثیل مردی را تعریف می‌کند که از روحی پلید رهایی یافته است. روح بدون مکانی برای خود سرگردان است و سپس برمی‌گردد تا «خانه‌ای را که ترک کرده» ببیند (متی باب ۱۲ آیه ۴۴). او می‌رسد و آن را خالی و مرتب می‌یابد. او سپس به آن خانه باز می‌گردد، اما با خود چند روح خبیث تر از خود را نیز به همراه می‌آورد. همانطور که عیسی می‌فرماید، «عاقبت آن شخص از اولش بدتر می‌شود» (متی باب ۱۲ آیه ۴۵). خطری که عیسی به تصویر می‌کشد و پطرس توصیف می‌کند، واقعی است. ایماندار نوپا لازم است مطمئن باشد که روح القدس جایگزین چیزهایی که قبلاً بر زندگی‌اش تسلط داشتند، بشود. اگر حضور در کلیسا و به اشتراک گذاشتن ایمان جدید جایگزین فعالیت‌های دنیوی پیشین نشوند، بازگشت به شیوه‌های گذشته آسان خواهد بود.

ما به عنوان خانواده کلیسایی، به چه روش‌هایی می‌توانیم اعضایمان، بخصوص اعضای جدید را بهتر پرورش و آموزش بدهیم؟

۷ ژوئن

چهارشنبه

پطرس و یهودا

بسیاری از مردم ملاحظه نموده‌اند که آیات ۴ تا ۱۹ یهودا تا حد زیادی پیام دوم پطرس باب ۲ آیه ۱ تا باب ۳ آیه ۷ را تکرار می‌کنند. هر زمان که کتاب مقدس پیامی را تکرار می‌کند، ما باید آگاه باشیم که خدا می‌خواهد چیز مهمی را بازگو کند. در این آیات مشابه، پطرس و یهودا به میزان زیادی ما را از حقیقتی مهم آگاه می‌کنند: خدا سرنوشت شریان را تحت اختیار خود دارد. پطرس و یهودا هر دو، هیچ شکی برای ما باقی نمی‌گذارند که خدا از نزدیک شیطان را تحت نظر دارد. خواه بشر ناصالح باشد یا فرشته سقوط کرده، خدا توجه ویژه‌ای به بدی‌های ایشان دارد و مجازات آن‌ها را در روز داوری برنامه‌ریزی کرده است (دوم پطرس باب ۲ آیات ۹ و ۱۷، یهودا آیه ۶).

دوم پطرس باب ۲ آیه ۱ تا باب ۳ آیه ۷ و یهودا آیات ۴ تا ۱۹ را بخوانید. پطرس و یهودا برای تأکید بر این حقیقت که خدا در برخورد با گناه جدی است به چه نمونه‌هایی از انتقام‌های پیشین خدا اشاره می‌کنند؟

پطرس و یهودا به سه نمونه از انتقام‌های خدا در گذشته استناد می‌کنند. آن‌ها از نابودی جهان پیش از طوفان نوح توسط طوفان، تبدیل به خاکستر نمودن سدوم و عموره

و به زنجیر کشیدن فرشته‌ها برای نابودی نام میبرند (دوم پطرس باب ۲ آیات ۴ تا ۶، باب ۳ آیه ۷ و یهودا آیات ۶ و ۷). تمام این رشته وقایع با صحنه پایانی در ارتباط است. اگرچه کتاب مقدس درباره مسئله مربوط به رحمت و فیض خدا بسیار سخن می‌گوید، لیکن عدالت خدا نیز نقش بسیار مهمی در نابودی نهایی گناه دارد.

گناهانی که باعث بوجود آمدن چنین مجازات‌های شدیدی شدند، چه بودند؟ آن‌ها شامل بدعت ارتداد مهلک، خوار شمردن اقتدار خدا، سر تسلیم فرود آوردن بر شریر، انحراف فیض خدا بعنوان مجوزی برای فساد و شناعة، انکار عیسی مسیح به عنوان حاکم و سرور، آلوده و ملوث کردن جسم خویش، حرفهای پوچ و خودستایانه و ایراد تهمت (دوم پطرس باب ۲ آیات ۱، ۱۰ و ۱۹، یهودا آیه ۴، یهودا آیه ۸، دوم پطرس باب ۲ آیه ۱۸، یهودا آیه ۱۰).

جالب توجه است که این توصیفات شامل اعمال خشونت آمیز و سایر جنایات شرورانه که اغلب ما را به خشم می‌آورند، نشده است. در عوض، آن‌ها بیشتر گناهانی زیرکانه را توصیف می‌کنند که در یک چیز اشتراک دارند. آن‌ها گناهانی هستند که اغلب در داخل خود اجتماع کلیسا با بی‌مبالاتی توجیه شده‌اند. این واقعیت به ما گوشزد می‌کند که به توبه خالصانه و اصلاحات در کلیسا نیازمندیم.

دوم پطرس باب ۲ آیه ۱۲ و یهودا آیه ۱۰ را بخوانید. پطرس و یهودا در اینجا کسانی را که خود را بنابودی میکشانند به افرادی تشبیه می‌کند که به «نهمی» تنزل یافته‌اند (دوم پطرس باب ۲ آیه ۱۲) یا حیواناتی فاقد «شعور و منطق» هستند که بر اساس غریزه خود عمل میکنند (یهودا آیه ۱۰). این توصیف چه تفاوتی با خلقت بشر در ابتدا دارد و شما چگونه می‌توانید از چنین اتفاقی در زندگی خود جلوگیری کنید؟

۸ ژوئن

پنجشنبه

درس‌های بیشتری از عهد قدیم

آیات ۶ تا ۱۶ باب ۲ دوم پطرس را بخوانید. پطرس برای هشدار دادن در مورد آنچه از شرارت ناشی خواهد شد، چه مثال‌های دیگری بکار می‌برد؟

اولین اشاره مهم به سدوم در کتاب مقدس در آیات ۱۲ و ۱۳ باب ۱۳ پیدایش یافت می‌شود. لوط و ابراهیم تصمیم گرفتند که به دلایل اختلاف «مالی» از یکدیگر جدا بشوند.

لوط دره اردن را انتخاب کرد و «در نزدیکی سدوم خیمه زد» (پیدایش باب ۱۳ آیه ۱۲). کتاب مقدس سپس توضیح می‌دهد، «لکن مردمان سدوم بسیار شریر و به خداوند خطاکار بودند» (پیدایش باب ۱۳ آیه ۱۳). بعدها، زمانی که خدا به ابراهیم هشدار داد که قصد نابودی سدوم را دارد، ابراهیم در مورد توافقی مذاکره نمود که اگر ۱۰ فرد عادل در آنجا پیدا بشود، خدا آن شهر را نابود نکند (پیدایش باب ۱۸ آیات ۱۶ تا ۳۳). عدم احتمال یافتن ۱۰ انسان عادل در سدوم با اتفاقی که برای پیام آورانی که برای دیدن لوط فرستاده شده بودند، به حد زیادی نشان داده شده بود. شهر بر حسب اقتضا نابود گردید و تنها لوط و دو دخترش از مهلکه گریخته و زنده ماندند (پیدایش باب ۱۹ آیات ۱۲ تا ۲۵).

پطرس دو درس از این روایت استنتاج می‌کند. نخست، هر دو شهر الگوئی از مجازات به سبب ارتداد و خداشناسی را ارائه می‌دهند (دوم پطرس باب ۲ آیه ۶). دوم، نشان می‌دهد که خداوند می‌داند چگونه افراد عادل را از مشکلات نجات بدهد (دوم پطرس باب ۲ آیات ۷ تا ۹). آنگاه پطرس به چند مورد از خصوصیات کسانی که در سدوم و عموره نابود شدند، اشاره می‌کند: آن‌ها جسم خود را در شهوت فاسد شدنی رها می‌کنند، اقتدار خدا را خوار می‌شمردند، گستاخ و خیره سر هستند و از بی حرمتی به فرشتگان دریغ نمی‌کنند (دوم پطرس باب ۲ آیات ۱۰ و ۱۱). این ویژگی‌ها با آنگونه که پطرس در باره معلمان دروغین و پیروانشان توصیف می‌کند، مشابهت دارند.

روایت بلعام در اعداد باب ۲۲ آیه ۱ تا باب ۲۴ آیه ۲۵ یافت می‌شود. او توسط بلالاق، پادشاه موآب بکار گرفته شده بود تا بنی اسرائیل را لعنت کند. او که در ابتدا بی میل بود، در نهایت متقاعد شده که با دریافت مقدار زیادی پول، این کار را انجام بدهد (اعداد باب ۲۲ آیات ۷ تا ۲۱). او در مسیرش با یک «فرشته خداوند» روبرو شد و تنها زمانی که الاغ در میان راه از رفتن ممانعت کرد، از مرگ نجات پیدا کرد. بلعام سپس الاغ خود را زد و ولی چشمانش باز شد و متوجه اشتباه خود گردید و «فرشته خداوند» را دید که در میانه راه ایستاده است (اعداد باب ۲۲ آیات ۲۲ تا ۳۵). در انتها، بلعام برای بنی اسرائیل تقاضای برکت نمود (اعداد باب ۲۳ آیه ۴ تا باب ۲۴ آیه ۲۴). پطرس از بلعام به عنوان نمونه کسانی که بواسطه زنا و طمع تطمیع می‌شوند (دوم پطرس باب ۲ آیات ۱۴ و ۱۵) استفاده می‌کند. چنین مردمی مانند بلعام هستند. آن‌ها از مسیری که باید پیروی کنند، منحرف شده‌اند.

درباره تمام چیزهایی که در کتاب مقدس و نوشته‌های خانم الن جی. وایت به ما داده شده است، بیاندیشید. از این رو، چرا ما به عنوان ادونتیست‌های روز هفتم، نمی‌توانیم هرگز بگوییم که به ما هشدار داده نشده است؟

تفکری فراتر: ما اغلب می‌شنویم که مسیحیان درباره «آزادی در مسیح» صحبت می‌کنند. و مطمئناً این یک مفهوم معتبر می‌باشد. آزاد بودن از محکومیت احکام و داشتن اطمینان از نجات به خاطر کاری که مسیح برای ما انجام داده است و نه در نتیجه اعمال خودمان، برآستی آزاد بودن است. داستان مارتین لوتر و اسارتی که پیش از درک فیض از آن رنج می‌برد، نمونه خوبی است از مفهومی که این آزادی می‌تواند به‌مراه داشته باشد. با این وجود، همانطور که در پطرس دیدیم، حقیقت شگفت‌انگیز می‌تواند تحریف گردد. «حقیقت بزرگ وابستگی کامل ما به مسیح برای رستگاری در نزدیکی لبه پرتگاه تصورات غلط قرار دارد. آزادی در مسیح توسط هزاران نفر با بی‌قانونی اشتباه در نظر گرفته شده است؛ و از آنجایی که مسیح آمد تا ما را از محکومیت احکام شریعت رها سازد، بسیاری اظهار می‌کنند که احکام منسوخ شده‌اند و کسانی که آن‌ها را رعایت می‌کنند از فیض به دور افتاده‌اند. و از این رو، از آنجایی که حقیقت و اشتباه گاهی شبیه به نظر می‌رسند، ذهن‌هایی که توسط روح‌القدس هدایت نشده‌اند، به پذیرفتن اشتباه منتهی خواهند شد و با این کار، خود را تحت سلطه فریب شیطان قرار می‌دهند. شیطان مردم را بگونه ای فریب می‌دهد که بجای پذیرفتن حقیقت در دام اشتباه بیفتند و بدین ترتیب تلاش میکند تا از جهان پروتستان بیعت بگیرد» - الن جی. وایت، پیروزی مسیح صفحه ۳۲۴.

Ellen G. White, Christ Triumphant, p. 324

سوالاتی برای بحث

۱. در مورد آیه ۱۹ باب ۲ دوم پطرس و چیزهای دیگری که پطرس درباره نتیجه تعالیم دروغین می‌گوید، تأمل کنید. چرا ما باید مطمئن باشیم که خودمان باید حقایق حیاتی را که باور داریم بیاموزیم؟ چقدر مهم است که همه ما دقیقاً در آنچه باید ایمان داشته باشیم، توافق کنیم؟ چه زمانی فکر کردن به ایده‌هایی که متفاوت از سایر ایمانداران هستند، «خطرناک» می‌شود؟
۲. به برخی از نوشته‌های شدید‌الحن پطرس در مورد مسئله جامع مجازات و داوری توجه کنید: «هلاکت سریع را بر خود خواهند کشید» (دوم پطرس باب ۲ آیه ۱)؛ «در فساد خود هلاک خواهند شد» (دوم پطرس باب ۲ آیه ۱۲)؛ «ظالمان را تا به روز جزا در عذاب نگاه دارد» (دوم پطرس باب ۲ آیه ۹)؛ «و هلاکت ایشان خوابیده نیست» (دوم پطرس باب ۲ آیه ۳). این آیات نه تنها درباره واقعیت داوری بلکه در باره اینکه چطور خدا با شدت با گمراه کنندگان قوم وی برخورد میکند، چه چیزی به ما بگویند؟

۳. در باره افرادی که درباره «آزادی در مسیح» سخن می‌گویند، نه در زمینه احکام به طور کلی (اگر چه برخی چنین می‌کنند) بلکه در زمینه رعایت فرمان چهارم سبت چه فکر میکنید؟ این بحث چه کمکی میکند تا بفهمیم که «آزادی در مسیح» ممکن است تفسیر دیگری شده و موضوع تحریف شود؟